

til, at dette forbud bliver realiseret i det danske forsvar. Men vi ønsker også at give den nødvendige omstillingstid, og det skyldes jo i sagens natur, at vi har været med i en række forsvarsforlig, som vi selvfølgelig står ved. Det kræver noget tid, men der er ingen tvivl om, at intentionen om et totalforbud – såvel internationalt som gældende for Danmarks forsvar – støtter vi fra radikal side.

Tom Behnke (FP):

Der er fremført mange gode og saglige argumenter imod SF's forslag, og de argumenter kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at jeg gerne vil gøre hr. Knud Enggaards ord til mine ord, og netop hr. Knud Enggaard støttede jo i sin tale det, som forsvarsministeren har sagt. Derfor er jeg også ganske enig med forsvarsministeren.

Der er ingen tvivl om, at antipersonelminer er et ganske forfærdeligt våben, og hensigten med at anvende antipersonelminer er nok den værste tænkelige form for krigsførelse. De rammer civilbefolkningen og i særdeleshed børnene, som ikke altid er lige opmærksomme på ikke at støde på disse antipersonelminer.

Et lokalt forbud i Danmark tror jeg ikke meget på, især ikke, fordi Danmark i forvejen jo overhovedet ikke producerer disse miner. Jeg tror også, at et lokalt forbud i Danmark reelt vil være fuldstændig uden betydning, for det egentlige problem ligger nemlig specielt i den tredje verden. En global indsats vil være langt bedre og langt vigtigere, og jeg er glad for, at ministeren understregede, at det er på det niveau, man vil yde en indsats for at bekæmpe antipersonelminerne.

Men når dét er sagt, vil jeg også sige, at man ikke skal gøre sig den illusion, at et forbud – end ikke et verdensomspændende forbud – vil forhindre antipersonelminer.

Slet ikke! Også selv om det på et tidspunkt skulle lykkes at få et forbud, der gælder i hele verden, ville vi se, at en række lande alligevel ville bruge dem i givne situationer, så den illusion må vi ikke gøre os. Men selvfølgelig skal kampen mod antipersonelminerne udkæmpes, og jeg er glad for, at ministeren vil gøre det.

Jeg er også enig i, at vi skal gøre en styrket indsats for at få bortryddet og fjernet de miner, som allerede ligger derude. Men jeg er ikke helt enig i, at det skal gøres på den måde, SF har anført i sit forslag, nemlig at Danmark skal give øgede bevillinger til FN. Jeg tror, man sagtens

kunne finde pengene inden for FN's i forvejen meget store budgetter ved at omprioritere pengene lidt, og det ville være en fornuftig måde at gøre det på.

Men som sagt kan heller ikke Fremskridtspartiet støtte beslutningsforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Vi kan fra Enhedslistens side støtte forslaget fra Socialistisk Folkeparti. Vi synes, det er et godt forslag, som sætter fokus på nogle rigtige ting, som har været debatteret længe i Danmark, og hvor den generelle holdning også har været, at der skulle ske noget på dette område. Men desværre er det jo her ligesom på andre områder – det kunne f.eks. være en undersøgelse af, om dansk atomvåbenfrihed er blevet overholdt – at når det kommer til den konkrete aktion, den konkrete handling, er viljen måske ikke helt så stor, som når det drejer sig om at tale.

I Enhedslisten er vi fuldstændig enige i, at løsningen skal være international. Vi er fuldstændig enige i, at et isoleret dansk stop for antipersonelminer ikke vil have den store betydning i sig selv. Men hvorfor mener vi så alligevel, at det er vigtigt, Danmark går enegang – eller måske sagt lidt mere præcist: at Danmark tilslutter sig de få lande, som trods alt har indført et sådant stop for antipersonelminer? Jo, det mener vi simpelt hen af den grund, at vi tror, det er meget svært for danske repræsentanter i internationale forsamlinger, hvor man diskuterer med udviklingslande, at forklare dem, at de skal stoppe produktion, salg og brug af disse antipersonelminer, hvis deres modspørgsmål til os kan være: Jamen hvad har I selv gjort?

Vi kan selvfølgelig svare, at vi har en masse på lager, og at de selvfølgelig indgår i vores forsvarsplanlægning. Men så tror jeg, det bliver svært at blive taget helt alvorligt. Jeg tror, det vil være meget let for disse landes ledere at opbygge en argumentation over for sig selv og i næste omgang over for deres befolkninger om, at der er tale om et særlig avanceret angreb på de fattige lande og deres våben, hvorimod de rige lande inklusive Danmark bare vil snakke, men i virkeligheden ikke er et hår bedre selv.

Af hensyn til at få en international løsning og af hensyn til at komme et skridt videre er det derfor vigtigt, at Danmark går enegang. Det medfører også, at det bliver nødvendigt at udarbejde nogle nye forsvarsplaner uden anvendelse af antipersonelminer – altså det andet punkt i forslaget fra Socialistisk Folkeparti